

PHÁP TỪ BI THỦY SÁM

QUYỂN TRUNG

Tất cả chư Phật vì thương xót chúng sinh mới nói pháp Đạo Tràng Thủy Sám. Ngày nay chúng con xin kính lễ chư Phật.

Nam-mô Tỳ-lô-giá-na Phật.
Nam-mô Bốn Sư Thích-ca Mâu-ni Phật.
Nam-mô A-di-đà Phật.
Nam-mô Di-lặc Phật.
Nam-mô Long Chủng Thượng Tôn Vương Phật.
Nam-mô Long Tự Tại Vương Phật.
Nam-mô Bảo Thắng Phật.
Nam-mô Giác Hoa Định Tự Tại Vương Phật.
Nam-mô Ca-sa Tràng Phật.
Nam-mô Sư Tử Hống Phật.
Nam-mô Văn-thù-sư-lợi Bồ-tát.
Nam-mô Phổ Hiền Bồ-tát.
Nam-mô Đại Thế Chí Bồ-tát.
Nam-mô Địa Tạng Vương Bồ-tát.
Nam-mô Đại Trang Nghiêm Bồ-tát.
Nam-mô Quán Tự Tại Bồ-tát.

Đảnh lễ chư Phật rồi, kể lại sám hối. Đến nay thân tâm chúng con được yên tịnh, trong không bị phiền não dối gạt, ngoài không bị chướng nạn ngăn trở, chánh là lúc sinh thiện diệt ác, lại phải thực hành bốn món quán hạnh, để làm phương tiện dứt tội.

Bốn món quán hạnh là:

- 1) Quán sát nhân duyên.
- 2) Quán sát quả báo.
- 3) Quán sát thân mình.
- 4) Quán sát thân Như Lai.

Thứ nhất quan sát nhân duyên: biết mình có tội, do vô minh suy nghĩ xằng bậy, không sức chánh quán, không biết tội lỗi, xa lìa bạn tốt, xa lìa chư Phật, Bồ-tát, theo dõi đường ma lối hiểm, như cá nuốt câu không biết tai họa, như tằm làm kén tự ràng buộc mình, như con thiêu thân đâm đầu vào lửa tự thiêu đốt mình, do nhân duyên ấy không thể giải thoát.

Thứ hai, quan sát quả báo: vì những ác nghiệp nên phải luân chuyển mãi trong ba đời (quá khứ, hiện tại, vị lai) chịu quả khổ vô cùng, chìm đắm trong đêm dài, biển lớn, bị lũ quỷ La-sát phiền não ăn thịt, sự sinh tử sau này mênh mang không bờ bến. Dù cho phước báo được làm đến bậc Chuyển luân Thánh vương, thống trị cả bốn châu thiên hạ, bay đi tự tại, đầy đủ bảy loại châu báu, sau khi chết cũng không khỏi đường ác, dù được hưởng quả báo trên cõi Tứ không thiên, cao nhất trong ba cõi nhưng đến khi phước báo hết rồi, còn phải trở lại làm trùng trong yếm trâu, hưởng chi những kẻ không phước đức gì lại giải đãi không siêng năng sám hối. Thế chẳng khác chi ôm đá gieo mình xuống vực sâu, khó mong ra khỏi.

Thứ ba quan sát thân ta: tuy có chánh nhân giác tánh, nhưng bị phiền não hắc ám che lấp, không có sức liễu nhân, thành ra bản tánh vốn sáng suốt kia, không tỏ rõ được. Ngày nay cần phải phát tâm thù thắng phá tan màn vô minh, dẹp hết chướng ngại điên đảo, diệt trừ nguyên nhân hư ngụy của sinh tử, làm sáng tỏ trí tuệ sáng suốt của Như Lai, gây dựng quả Niết bàn vô thượng.

Thứ tư, quan sát thân Như Lai: vô vi tịch chiếu, xa bốn cấu bất trảm lỗi, đầy đủ các đức trạm nhiên thường trú, dù phương tiện vào diệt độ, nhưng lòng từ bi cứu vớt chúng sinh không hề tạm nghỉ.

Khởi tâm quan sát như thế, tức là bến lành để diệt trừ tội lỗi, là hạnh cốt yếu để trừ nghiệp chướng. Vì vậy ngày nay chí thành cầu xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, chúng con nuôi thêm phiền não, ngày càng sâu dày, càng nảy nở, che đậy Tuệ nhãn không thấy được lẽ chân thật hư ngụy, dứt trừ mọi việc lành không cho nối tiếp nhau, khởi phiền não làm trở ngại không được thấy Phật, không nghe chánh pháp, không gặp Thánh Tăng, khởi phiền não làm trở ngại không thấy được nghiệp lành, nghiệp dữ trong đời quá khứ, hiện tại, vị lai và pháp xuất ly, khởi phiền não làm trở ngại không được địa vị tôn quý ở cõi trời, cõi người; khởi phiền não làm trở ngại không được sinh vào cõi Sắc, cõi Vô sắc để hưởng phước báo yên vui thiên định; khởi phiền não làm trở ngại không

được phép thần thông tự tại, bay, đi, ẩn, hiện đến khắp các cõi Phật trong mười phương để nghe pháp, khởi phiền não làm trở ngại không học được phép quán đếm hơi thở để tâm khởi tán loạn, phép quán về bất tịnh để ngăn ngừa tâm ham muốn, phép quán về nhân duyên để dứt bỏ tâm si mê, khởi phiền não làm trở ngại không học được phép Noãn, Đảnh, Nhẫn, Đệ nhất, bảy phép phương tiện; khởi phiền não làm trở ngại, không học được những phép Từ, Bi, Hỷ, Xả, Văn, Tư, Tu, khởi phiền não làm trở ngại sự hiểu biết về quán hạnh của ba món không, bình đẳng, trung đạo, khởi phiền não làm trở ngại không học những Phẩm trợ đạo, Niệm xứ, Chánh căn, căn lực và Như ý túc, khởi phiền não làm trở ngại không học tám chánh đạo chỉ rõ về phần tướng; khởi phiền não làm trở ngại sự học bảy Giác chi không chỉ về hình tướng, khởi phiền não làm trở ngại không học đạo tám Giải thoát chín Không định; khởi phiền não làm trở ngại sự học các pháp mười Trí, tam Tam-muội, khởi phiền não làm trở ngại sự học những phép ba Minh, sáu thông bốn Vô ngại, khởi phiền não làm trở ngại sự học những phép sáu Độ, bốn Đẳng, tâm khởi phiền não làm trở ngại sự học bốn nhiếp pháp để giáo hóa khắp chúng sinh, khởi phiền não làm trở ngại sự học bốn hoàng thế, của Đại thừa tâm, khởi phiền não làm trở ngại sự học những phép Thập minh; Thập hạnh; khởi phiền não làm trở ngại sự học phép Thập hồi hương; Thập nguyện; khởi phiền não làm trở ngại sự học minh giải của các ngôi Sơ địa, Nhị địa, Tam địa, Tứ địa; khởi phiền não làm trở ngại sự học những điều tri kiến của các ngôi Ngũ địa, Lục địa, Thất địa; khởi phiền não làm trở ngại sự học phép song chiếu của các ngôi Bát địa, Cửu địa, Thập địa; khởi phiền não làm trở ngại sự học những hạnh tu trong trăm vạn a tăng kỳ kiếp.

Những chướng ngại sự tu hành ấy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con hết lòng thành khẩn hướng lên mười phương chư Phật, Tôn pháp, Thánh chúng, hết sức hổ thẹn cầu xin sám hối, nguyện đều dứt sạch.

Nguyện nhờ công đức sám hối tất cả các phiền não làm trở ngại sự tu hành, chúng con được thọ sinh tự tại, khắp nơi khắp chốn muốn ở được ở không bị nghiệp cảm chất chứa xoay chuyển, lại còn dùng phép thần thông như ý, trong khoảng khắc đã dạo khắp mười phương, vừa trang nghiêm thanh tịnh các cõi Phật, vừa nhiếp hóa tất cả chúng sinh. Những cảnh giới thiền định rất cao thâm, cùng những sự thấy biết của chư Phật, chúng con nguyện hiểu thấu một cách vô ngại, tâm thường bao quát tất cả các pháp, tự tại diễn nói không bị nhiễm trước, được tâm

tự tại, khiến những phiền não ngu dốt, kết tập lâu đời đều được dứt hẳn, không còn tiếp nối, để chứng được đạo Thánh vô lậu sáng chói như mặt trời.

Phát nguyện rồi xin đem cả thân mạng kính lễ chư Phật.

Nam-mô Tỳ-lô-giá-na Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích-ca Mâu-ni Phật

Nam-mô A-di-đà Phật

Nam-mô Di-lặc Phật

Nam-mô Long Chủ Thượng Tôn Vương Phật

Nam-mô Long Tự Tại Vương Phật

Nam-mô Bảo Thắng Phật

Nam-mô Giác Hoa Định Tự Tại Vương Phật

Nam-mô Ca-sa Tràng Phật

Nam-mô Sư Tử Hống Phật

Nam-mô Văn-thù-sư-lợi Bồ-tát

Nam-mô Phổ Hiền Bồ-tát

Nam-mô Đại Thế Chí Bồ-tát

Nam-mô Địa Tạng Vương Bồ-tát

Nam-mô Đại Trang Nghiêm Bồ-tát

Nam-mô Quán Tự Tại Tại Bồ-tát

Đảnh lễ chư Phật rồi, kể đến sám hối.

Chúng con v.v... đã lược sám hối những phiền não chướng, giờ xin theo thứ lớp sám hối những nghiệp chướng. Nghiệp lực tô bồi các nẻo, bất cứ chỗ nào cũng bị đắm nhiễm, không chịu suy nghĩ để mong cầu giải thoát, bởi vậy nên quả báo sáu đường không đồng nhau, hình thể mỗi loài một khác. Thế mới biết đó do nghiệp lực gây ra. Trong mười lực của Phật, nghiệp lực sâu thẳm hơn hết.

Kẻ phạm phu phần nhiều hay sinh lòng nghi hoặc. Vì thấy ở đời người làm lành lại gặp nhiều trắc trở, kẻ làm ác mà được mọi sự an hòa, mới cho rằng việc lành dữ không có phân minh, người chấp như thế bởi không đạt thấu lý sâu xa nghiệp báo. Kinh nói có ba thứ nghiệp báo: Một là hiện báo, hai là sinh báo, ba là hậu báo. [Hiện báo tức là trong đời này làm việc thiện ác thì ngay thân này chịu quả báo. Sinh báo tức là trong đời này làm việc thiện ác, qua đời sau mới chịu quả báo. Hậu báo tức là trong vô lượng kiếp về quá khứ đã làm việc thiện ác, đến đời này hoặc vô lượng kiếp về sau mới chịu quả báo.]

Còn người bây giờ làm ác mà gặp may mắn bởi do những nghiệp lành sinh báo, hậu báo đã thuận thục trong kiếp quá khứ, nên mới hưởng quả tốt đẹp. Như thế không phải trong đời này làm ác mà được quả báo tốt. Những người bây giờ làm lành lại bị khổ sở, do những nghiệp ác sinh báo, hậu báo đã thuận thục trong kiếp quá khứ, nên những mầm thiện ngày nay sức yếu không thể ngăn dẹp những nghiệp ác ấy, nên phải chịu quả khổ.

Đâu phải trong đời này làm lành mà chịu ác báo. Lại thấy trong đời những kẻ làm lành, được người ngợi khen kính trọng, nên biết ngày sau ắt được hưởng quả vui sướng. Chúng ta về quá khứ đã có những nghiệp ác như thế, nên chư Phật Bồ-tát dạy phải gần gũi bạn lành, cùng làm phép sám hối. Gặp được bậc Thiện tri thức là điều lợi lớn cho sự tu hành đặc đạo. Vì thế ngày nay chúng con xin chí thành quy y Phật.

Lại từ vô thủy đến nay, chúng con chất chứa nghiệp ác nhiều như cát sông Hằng, gây tội lỗi đầy cả đại địa, hết bỏ thân này lại thọ thân khác, không hay không biết, hoặc phạm tội ngũ nghịch sâu dầy, trói buộc nặng nề gây nên tội Vô gián, hoặc gây nên tội Xiển-đề tạo thành nghiệp bỏ mất căn lành, khinh chê lời Phật dạy tạo thành nghiệp báng bổ kinh điển Đại thừa, phá diệt Tam bảo tạo thành nghiệp hủy hoại chánh pháp, không tin tội phước tạo thành nghiệp thập ác, hiểu lầm chân lý làm trái chánh pháp tạo thành nghiệp si mê, bất hiếu cha mẹ tạo thành nghiệp ngang trái, khinh mạn sư trưởng tạo thành nghiệp không kính lễ, thất tín bạn bè tạo thành nghiệp bất nghĩa, phạm tội tứ trọng bất trọng tạo thành nghiệp làm trở ngại Thánh đạo, hủy phạm năm điều răn cấm thành nghiệp phá giới bát quan trai, phạm ngũ thiên thất tụ, thành nghiệp nhiều phạm giới, phạm giới Ưu-bà-tắc tạo thành nghiệp khinh trọng cấu, hoặc gây ra nghiệp thọ giới Bồ-tát mà không được thanh tịnh, như thuyết tu hành, hoặc gây ra nghiệp trước khi thọ giới, sau khi thọ giới làm nhiễm ô phạm hạnh. Mỗi tháng không ăn chay sáu ngày thành nghiệp giải đãi, mỗi năm không ăn chay luôn ba tháng thành nghiệp tu không thường, không giữ gìn ba ngàn uy nghi thành nghiệp không đúng giới pháp, không giữ gìn tám vạn luật nghi thành nghiệp vi tế tội, hoặc gây ra nghiệp không tu thân giới, tâm tuệ, hoặc gây nên nghiệp tám, ngày vượng xuân thu tạo các tội lỗi, hoặc gây nên nghiệp làm mười sáu món ác luật nghi hoặc gây nên nghiệp đối với chúng sinh không lòng thương xót, gây nên nghiệp không lân mẫn không cứu giúp, ôm lòng đố kỵ thành ra nghiệp không cứu độ mọi loài, còn có chỗ oán thân thành ra nghiệp không bình đẳng, say đắm năm dục thành ra nghiệp không nhàm

lìa, hoặc vì cơm áo, vườn rừng, ao hồ, thành ra nghiệp phóng đãng, đâm dật, hoặc vì tuổi trẻ phóng túng dục tình tạo các tội lỗi, hoặc tạo nghiệp lành hữu lậu để hồi hưởng cầu sinh trong ba cõi tạo thành nghiệp ngân ngại pháp xuất thế.

Những tội lỗi ấy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con hướng về mười phương chư Phật, Tôn pháp, Thánh chúng xin giải bày sám hối.

Nhờ phước lành sám hối các tội lỗi vô minh, ác nghiệp dứt sạch, được sinh phước lành, nguyện chúng con đời đời kiếp kiếp diệt được tội ngũ nghịch, trừ hoặc nghiệp xiển-đề. Tất cả nghiệp ác vừa nặng vừa nhẹ, từ nay trở đi cho đến khi thành Phật thể không dám phạm. Chúng con nguyện thường chăm lo tu tập những thiện pháp xuất thế thanh tịnh, chuyên trì giới luật tinh nghiêm, giữ gìn uy nghi như người qua biển mền tiếc phao nổi. Những pháp sáu Độ, bốn Đăng tâm (từ, bi, hỷ, xả), thường nêu trước cả muôn hạnh, những phẩm Giới, Định, Tuệ càng thêm sáng tỏ, mau thành tựu ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, mười Lực, bốn Vô úy, ba niệm đại bi, diệu trí thường lạc, tám món tự tại của Đức Như Lai. Chúng con... nguyện quy y chư Phật, xin rủ lòng từ bi hộ niệm.

Trước chúng con đã sám hối chung cả các nghiệp, nay lại xin theo thứ lớp sám hối riêng từng tội một. Những tội lỗi ấy hoặc chung (tội do ba nghiệp gây ra) hoặc riêng (tội do một trong sáu căn gây ra) hoặc to (tội do thân gây ra), hoặc nhỏ (tội do ý gây ra), hoặc nhẹ (tội do vô tâm gây ra), hoặc nặng (tội do sự cố ý gây ra), hoặc nói (thứ tội ai cũng biết) hoặc không nói (tội do một mình mình làm, một mình mình biết), có từng phẩm loại chúng con nguyện đều dứt hết. sám hối riêng từng tội. Trước sám hối ba nghiệp của thân, sau sám hối bốn nghiệp của miệng, còn lại những nghiệp chướng khác, lần lượt xin cúi đầu sám hối tất cả.

Ba nghiệp của thân, thứ nhất là nghiệp giết hại, như kinh đã nói:

Dung thứ kẻ khác như dung thứ mình, chớ giết chớ đánh. Vì loài cầm thú cũng biết bảo tồn thân mạng sợ chết như mình. Nếu tìm xét kỹ thì các chúng sinh từ vô thủy đến nay, hoặc đã là cha mẹ, hoặc đã là bà con quyến thuộc, nhưng bởi nhân duyên nghiệp báo, nên phải luân hồi sáu nẻo, ra vào đường sinh tử, thay hình đổi dạng không còn nhận biết lẫn nhau. Nay chúng ta nhẫn tâm giết hại ăn thịt, như thế rất tổn hại lòng Từ Bi. Vì thế Phật dạy: Giả sử được ăn các món rau quả còn tưởng như trong đời đói khát phải ăn thịt con, huống là ăn cá thịt. Phật lại dạy: Vì lợi giết chúng sinh, lấy tiền mua thịt cá, cả hai đều là ác nghiệp, sau chết đọa vào địa ngục rên siết. Vì thế nên biết giết hại loài vật và lấy

thịt ăn, tội sâu như sông biển, nặng như gò núi. Song từ vô thủy đến nay, chúng con vì không được gặp bạn lành nên mới tạo những nghiệp ấy. Kinh dạy: Tội giết hại thường làm chúng sinh đọa vào địa ngục, ngã quỷ để chịu khổ báo. Nếu đầu thai trong loài súc sinh phải chịu làm thân hùm, beo, chó sói, bô cẩu, hoặc làm thân rắn độc, rết độc, ôm lòng hiểm ác, hoặc làm thân hươu nai, thỏ, beo, luôn luôn sợ hãi. Nếu được làm người, mắc phải hai thứ quả báo: một là nhiều bệnh, hai là chết yểu.

Sự giết hại loài vật ăn thịt, đã gây biết bao ác báo như thế, ngày nay chúng con chỉ thành cầu xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, khi có tâm thức này, thường ôm lòng thâm độc, không dạ xót thương, hoặc vì tham lam mà giết, hoặc vì giận dữ si mê khinh mạn mà giết, hoặc dùng phương tiện độc ác mà giết, hoặc thê giết, nguyên giết, dùng phù chú giết v.v... hoặc phá hồ tháo nước, thiêu đốt núi rừng, săn bắn chài lưới, hoặc nhân khi gió phóng lửa, hoặc thả chim săn, chó săn làm não hại tất cả mọi loài. Những tội như thế ngày nay chúng con đều xin sám hối. Hoặc dùng cạm bẫy hầm hố, câu liêm kích, cung nỏ bắn giết những loài chim bay, thú chạy, hoặc dùng lưới rập, thả câu để đơm bắt những loài dưới nước làm cho tất cả những giống ở nước: cá, ba ba, trạch, dọp, ốc, tôm, hến... ở mặt đất, ở trên không chẳng còn chỗ nào trốn nấp; hoặc nuôi gà, heo, trâu, dê, chó, ngỗng, vịt để tự mình giết ăn, hoặc mượn người làm thịt, khiến tiếng kêu thương của chúng chưa dứt mà lông cánh đã rơi rụng, mai vẩy đã tan nát, đầu một nơi thân một ngả, xương thịt tiêu tan, lột, xé, mổ, cắt, đốt, thui nấu, nướng đau đớn biết dường nào.

Than ôi! Ý sức mạnh giết hại loài vô tội ăn thịt, chỉ sướng miệng một lúc, được chút vị ngon, bất quá vì ba tấc lưỡi mà phải mang lấy tội báo kiếp kiếp đời đời. Những tội ác như thế, ngày nay chúng con xin chỉ thành sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay hoặc khởi binh đánh nhau, giao tranh nơi biên trường, hai bên giáp mặt, giết hại lẫn nhau, hoặc tự mình giết, hoặc sai người giết, hoặc nghe ai giết sinh tâm vui mừng, hoặc tập làm nghề mổ heo, bò, đi làm thịt mượn, xẻ nấu thân mạng loài vật, gây nhiều việc bất nhân, hoặc giận dữ khoa mác múa dao, hoặc chém, hoặc đâm, hoặc xô xuống hầm hố, hoặc nhận chìm dưới nước, hoặc lấp hang phá ổ, hoặc lấy đất đá ngăn lấp, hoặc dùng xe, ngựa lăn cán dầy đập tất cả chúng sinh. Những tội như thế vô lượng vô biên, ngày nay chúng con đều xin giải bày sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay: hoặc phá thai, đập trứng, dùng trùng độc,

thuốc độc giết hại chúng sinh, hoặc khai khẩn đất cát, trồng cấy vườn ruộng, nuôi tằm, ươm kén, giết hại càng nhiều, hoặc đập đuổi ruồi muỗi, nhàn cắn chí rận, hoặc đốt rác dơ bẩn, khai thác ngòi rãnh giết hại loài vật, hoặc ăn trái cây, dùng thóc gạo, rau dưa, phải giết càn chúng sinh; hoặc đốt củi thấp đèn đuốc, thiêu chết các loài côn trùng hoặc lấy tương dấm không khuấy động trên mặt, hoặc đổ nước sôi làm chết sâu kiến, cho đến những khi đi, đứng, nằm, ngồi cũng thường giết hại chúng sinh nhỏ nhít bay trên không bám dưới đất. Bởi phạm phu tâm thức tối tăm không hay biết mới phạm phải các tội, ngày nay đều xin giải bày sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, đối với chúng sinh, hoặc dùng roi, gậy, gông, xiềng, hoặc dùng kim kẹp tra khảo, đánh vật thoi đập, lấy dây trói buộc giam cầm, tuyệt hẳn cơm nước, dùng những cách độc ác làm khổ não chúng sinh, ngày nay chí thành hướng về mười phương chư Phật, Tôn pháp, Thánh chúng, cầu xin sám hối.

Nguyện nhờ công đức sám hối những tội giết hại ấy, chúng con đời đời kiếp kiếp được thân hình bền chắc như kim cương, sống lâu vô cùng, xa lìa oán ghét, không còn nghĩ đến những việc giết hại. Đối với chúng sinh coi như con một. Nếu thấy bị tai nạn nguy cấp thì trước tùy phương tiện giải cứu, không lẫn tiếc thân mạng, rồi sau mới đem chánh pháp nhiệm mầu nói cho, khiến chúng sinh thấy hình thấy bóng đều được an vui, nghe tên nghe tiếng liền hết sợ hãi. Vì thế ngày nay, chúng con xin cúi đầu quy y theo Phật.

Nam-mô Tỳ-lô-giá-na Phật.

Nam-mô Bốn Sư Thích-ca Mâu-ni Phật.

Nam-mô A-di-đà Phật.

Nam-mô Di-lặc Phật.

Nam-mô Long Chủng Thượng Tôn Vương Phật.

Nam-mô Long Tự Tại Vương Phật.

Nam-mô Bảo Thắng Phật.

Nam-mô Giác Hoa Định Tự Tại Vương Phật.

Nam-mô Ca-sa Tràng Phật.

Nam-mô Sư Tử Hống Phật.

Nam-mô Văn-thù-sư-lợi Bồ-Tát.

Nam-mô Phổ Hiền Bồ-Tát.

Nam-mô Đại Thế Chí Bồ-Tát.

Nam-mô Địa Tạng Vương Bồ-Tát.

Nam-mô Đại Trang Nghiêm Bồ-Tát.

Nam-mô Quán Tự Tại Bồ-Tát.

Đánh lễ chư Phật rồi, kể đến sám hối nghiệp trộm cướp. Trong kinh nói: Vật của người khác thì người đó giữ. Dù một lá rau, cọng cỏ mà họ không cho cũng không được lấy, huống chi trộm cướp. Nhưng vì chúng sinh chỉ thấy lợi trước mắt nên lấy một cách trái đạo, đến nỗi sau này phải chịu tai ương. Bởi vậy kinh nói: Tội trộm cướp làm chúng sinh bị đọa vào địa ngục, ngã quỷ, chịu vô cùng. Nếu đầu thai trong đường súc sinh, phải chịu làm thân trâu, ngựa, la, lừa, lạc đà v.v... đem thân máu thịt của mình trả nợ kiếp trước cho người. Nếu được làm người, phải chịu làm thân tôi mọi kẻ khác, áo không đủ che thân, cơm ăn không đủ bữa, bần cùng khốn khổ, lễ sống của con người hầu như không còn gì nữa.

Sự trộm cướp đã có khổ báo như thế, ngày nay chúng con chỉ thành cầu xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, chúng con hoặc trộm tiền tài, bảo vật kẻ khác, hoặc cầm dao cưỡi ngựa đoạt, hoặc tự mình xông đến bức người lấy của, hoặc ỷ quyền nường vào thế lực, dùng kềm to kẹp lớn ép chế oan người lương thiện, hoặc thâm tiền dứt lót của bọn gian, đánh kháo người ngay buộc cho là tà vạy, vì những nguyên nhân ấy khiến họ sa vào lưới pháp luật, hoặc ăn tiền của kẻ dưới để dung túng họ làm bậy, hoặc lấy của công làm lợi riêng, lấy của riêng làm việc công, làm tổn hại người kia để đem lợi cho người này, làm tổn hại người này để đem lợi cho người kia, lấy bớt của kẻ khác để làm lợi cho mình, miệng hay nói bố thí mà tâm thì bòn sẻn, ăn cắp thuế ruộng thuế chợ, trốn thuế đò ải, bớt của công để dùng vào việc riêng, giấu sừ dịch để sai làm việc mình. Những tội như thế ngày nay đều xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, hoặc những vật của Phật, Pháp, Tăng không cho mà lấy, hoặc vật thuộc về kinh tượng hoặc vật dùng để cất chùa xây tháp, hoặc vật dùng để cúng dường Thường trụ Tăng hay chư Tăng tại chùa, hoặc trộm cướp lấy lầm, cây thế không trả lại, hoặc tự mình vay mượn, hoặc cho người khác vay mượn, hoặc đổi chác vay mượn mà quên sót, hoặc đem của Tam bảo dùng không phải chỗ, tiêu pha lãng phí, hoặc lấy những vật như thóc, gạo, củi, rác, muối, đậu, tương, dấm, rau dưa, hoa, quả, tiền, vải, tre, gỗ, lụa là, phan lọng, hương hoa, Dù đèn, tùy ý tự mình lấy dùng hay cho người khác dùng, hoặc trích hoa quả cúng Phật, hay dùng đồ vật chúng Tăng, hoặc lấy của Tam bảo làm

của riêng mình. Những tội như thế vô lượng vô biên, ngày nay chúng con hổ thẹn đều xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, hoặc chỗ bạn bè qua lại sư tăng đồng học hay cha mẹ anh em, bà con quyến thuộc cùng ở chung nhau mà trăm món cần dùng lừa dối gạt gẫm nhau, hoặc đối xóm giềng gần gũi đời rào, xê tường, xâm lấn đất nhà người khác, đổi mồi, thay nêu, cướp giật tiền của, bao chiếm ruộng vườn, mượn tiếng việc công để làm lợi riêng, sang đoạt hàng quán rầy bái của người. Những tội như thế, ngày nay đều xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, hoặc đánh phá thành ấp, đốt làng phá dậu (hàng rào) buôn bán lương dân, dụ dỗ tội tử của người, hoặc áp chế oan những kẻ vô tội, hoặc bị đâm chém máu rơi thịt nát, thân bị đầy ải, gia sản tan nát, cốt nhục chia lìa, mỗi người một cõi, sống chết cách tuyệt. Những tội như thế vô lượng vô biên, ngày nay đều xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, buôn bán hàng hóa, lập quán đổi chác đồ vật, dùng cân non, đấu nhỏ, giảm bớt thước tấc, xén lấn phân thù, lường gạt từng ly, đem của xấu đổi của tốt, đem thứ ngắn đổi thứ dài, giả dối trăm chiều để mong cầu chút lợi. Những tội như thế, ngày nay chúng con đều xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, hoặc khoét vách đào tường, chặn đường cướp đoạt, hoặc trốn nợ, xén bớt tài lợi, hoặc phụ tình trái hẹn, ngoài mặt lừa dối, trong lòng mưu toan, hoặc cướp giật trái đạo, đồ vật của quý thân, cầm thú, chúng sinh, hoặc mượn cơ coi quẻ coi tướng để gạt lấy tài sản của người, như thế cho đến đem lợi cầu lợi, cầu một cách vô đạo, cầu một cách tham lam, không biết chán, không biết đủ. Những tội như thế vô lượng vô biên, không thể nói hết, ngày nay chúng con chí thành, hướng về mười phương chư Phật, Tôn pháp, Thánh chúng đều xin sám hối.

Nguyên do công đức sám hối những tội trộm cướp ấy, chúng con đời đời kiếp kiếp được ngọc như ý thường xuất sinh bảy món trân bảo, y phục cực đẹp, đồ ăn đủ vị, đủ các thứ thuốc men, tùy ý muốn vật chi tức có liền vật ấy, lại nguyện cho tất cả chúng sinh không ai còn tưởng đến sự trộm cướp, ít ham muốn, biết vừa đủ, không đắm nhiễm, thường vui lòng bố thí, thực hành đạo cứu tế, bỏ đầu, mắt, tủy, não như đã bỏ đờm dãi, để mong thành tựu Bồ thí ba-la-mật.

Kế đến chúng con... xin sám hối tội tham ái. Trong kinh nói: Chỉ vì tham dục nên bị giam hãm trong ngục si mê, chìm đắm trong vòng sinh tử, không biết lối ra. Chúng sinh vì say đắm năm dục, nên từ xưa

tới nay bị lưu chuyển mãi trong đường sinh tử. Giá cứ lấy xương tất cả chúng sinh trong muôn ngàn kiếp chất đồng lại thì bằng núi Tỳ Phú la ở thành Vương xá, sữa mẹ cho bú nhiều như nước bốn biển, máu huyết trong mình chảy ra còn hơn thế nữa, nước mắt cha mẹ, anh em, bà con quyến thuộc thương khóc khi lâm chung cũng nhiều như nước bốn biển. Vì thế nên nói: còn tham ái thì còn sinh tử, hết tham ái thì sinh tử diệt. Thế mới biết tham ái là gốc sinh tử, trong kinh nói: Tội dâm dục hay khiến chúng sinh bị đọa vào địa ngục, ngạ quỷ, chịu khổ vô cùng. Nếu ở trong loài súc sinh phải làm chim bồ câu, chim sẻ, chim uyên ương. Nếu sinh trong loài ngoài thì gặp phải vợ (hay chồng) phụ bạc, bà con toàn với những người trái ý. Sự dâm dục có quả báo xấu xa như thế, nên ngày nay chúng con chí thành cầu xin sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, chúng con hoặc quyến rũ mê thiếp chiếm đoạt vợ con của người, hoặc làm ô nhục ni cô, phá phạm hạnh người khác, bức hiếp một cách vô đạo, đem tâm bất chánh xem ngó lẳng lơ, nói cười bỡn cợt, hoặc điếm nhục thanh danh gia tộc của người, hoặc làm nhơ tiếng tốt của người, hoặc làm hạnh bất tịnh với năm hạng người bán nam bán nữ. Những tội như thế thật vô lượng vô biên, ngày nay chúng con, đều xin chí thành sám hối.

Nguyện nhờ công đức sám hối những tội dâm dục ấy, đời đời kiếp kiếp được tự nhiên hóa sinh, không do bào thai, được thanh khiết sáng sủa, tướng mạo quang minh, sáu căn tỏ rõ, thông minh lanh lợi, hiểu rõ ân ái là cùm xích bó buộc, xét kỹ sáu trần là trò huyễn hóa, mà quyết định xa lìa cảnh năm dục, cả đến trong giấc mộng cũng không nghĩ điều bất chánh, những điều mê hoặc ở trong ở ngoài, không thể động tâm.

Sám hối phát nguyện rồi, chúng con xin đem hết thân mạng kính lễ Tam bảo.

Chúng con trước đã sám hối ba nghiệp ác của thân, nay xin theo thứ lớp sám hối bốn nghiệp của miệng.

Trong kinh nói: Những tội nghiệp do miệng gây ra, thường làm chúng sinh bị đọa vào địa ngục, ngạ quỷ chịu khổ vô cùng. Nếu đầu thai vào loài súc sinh phải làm thân chim cú, chim mèo, tiếng kêu đáng ghét. Nếu được sinh vào loài người thì hơi miệng hôi thối, nói không ai tin, còn trong bà con quyến thuộc thường xảy bất hòa, đánh lộn cãi lẩn. Nghiệp của miệng đã có những ác quả như thế, nên ngày nay chúng con chí thành quy y Tam bảo, cầu xin sám hối.

Chúng con... từ vô thủy đến nay, vì nghiệp ác khẩu nên phải ở trong bốn nẻo, sáu loài, tạo nhiều tội lỗi, nói năng thô tháo, lời lẽ hung bạo

ngang tàng, không biết tôn ty, đối với kẻ thân người sơ, kẻ sang người hèn, hơi trái ý mình, đã nổi giận hờn la mắng. Mắng nhiếc hủ nhục nhiều điều hèn hạ xấu xa, ác độc, không chừa điều chi, khiến cho người khác ôm hận suốt đời không quên, gây họa kết thù chẳng bao giờ dứt, lại còn oán thán trời đất, trách móc quỷ thần, chê bai các bậc Thánh hiền, vu oan điếm nhục người lương thiện. Những tội nghiệp do ác khẩu gây ra như thế thật vô lượng vô biên, ngày nay chúng con điều xin chí thành sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, vì nghiệp nói dối, tạo ra bao nhiêu tội lỗi: trong ý mong cầu danh dự, lợi dưỡng giấu giếm tình thực, dối trá đủ điều, trong tâm mê muội, ngoài mặt dạn dày, chuyện có nói không, chuyện không nói có, thấy nói không thấy, không thấy nói thấy, nghe nói không nghe, không nghe nói nghe, biết nói không biết, không biết nói biết, làm nói không làm, không làm nói làm, khinh miệt Thánh hiền, lường đảo dối hoặc người đời, đến như cha con, vua tôi, họ hàng, bè bạn mà nói năng gì cũng không khi nào thành thực, khiến người khác lầm nghe mình đến nỗi phải tan nhà mất nước. Lại còn giả trò yêu thuật, thường tự khen mình, khoe mình đã chứng tới bậc Tứ thiên, Tứ vô sắc định, An-na-bát-na, mười sáu quán hạnh, chứng bậc Tu-đà-hoàn, đến bậc A-la-hán, Bích-chi Phật, bậc Bất thoái Bồ-tát và Trời, Rồng Quỷ thần, thần gió, thần đất đều đến bên mình, lại bày trò lạ mê hoặc lòng người để mong cung kính cúng dâng, bốn món cần dùng. Những tội nghiệp do vọng ngữ gây ra như thế, vô lượng vô biên, ngày nay chúng con đều xin chí thành sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, vì nghiệp nói thêu dệt (ỷ ngữ) tạo ra bao nhiêu tội lỗi: dùng âm từ hoa mỹ, văn chương bóng bẩy, xuyên tạc sự sai lầm, trang sức điều trái quấy, khéo đặt những bản ca hát hình dung vẻ yêu kiều, mô tả thói dâm ô, khiến cho hạng trung lưu, hạ lưu động tâm đãng tánh, say đắm tửu sắc không thể tự giác. Hoặc phóng túng tư thù, không kể lời nghị bàn công chánh, dẫu người kia là bậc trung thần, hiếu tử hay là chí sĩ, hiền nhân vẫn cứ làm văn thêu dệt nên tội, để người đời sau tin cho là thật, khiến kia phải ôm hận dưới cửa tuyền không biết đâu biện bạch.

Những tội nghiệp do ỷ ngữ gây ra như thế, vô lượng vô biên, ngày nay chúng con đều xin chí thành sám hối.

Lại từ vô thủy đến nay, vì nghiệp nói hai lưỡi gây ra bao nhiêu tội lỗi: khen trước mặt chê sau lưng, xảo trá trăm chiều, tới người kia nói chuyện người này, tới người này nói chuyện người kia, chỉ biết lợi mình,

không nhìn lại đến kẻ khác, gièm siểm để ly gián vua tôi, vu oan hủ nhục người lương thiện, để cho vua tôi nghi kỵ nhau, cha con bất hòa nhau, để vợ chồng bỏ nhau, họ hàng thân thích xa nhau, làm mất ơn thầy trò, dứt đường lui tới bạn bè, cả đến làm cho hai nước đang giao hảo nhau phải hủy bỏ minh ước, mất hòa khí, gây sự oán thù đem binh đánh nhau giết hại trăm họ. Nghiệp nói hai lối gây ra tội lỗi vô lượng vô biên như thế, ngày nay chúng con chí thành hướng về mười phương chư Phật, Tôn pháp, Thánh chúng, đều xin giải bày cầu xin sám hối.

Nguyện nhờ công đức sám hối bốn nghiệp ác khẩu, đời đời kiếp kiếp được đầy đủ tám thứ âm thanh, bốn món biện tài, thường nói những lời hòa hợp lợi ích, giọng nói thanh nhã ai cũng muốn nghe, lại được hiểu rõ ngôn ngữ chúng sinh. Nếu có nói chi đều được thích hợp căn cơ, khiến cho ai nghe cũng được tỏ ngộ, nhập Thánh siêu phàm, mở phát tuệ nhân.

Sám hối và phát nguyện rồi, xin đem hết thân mạng kính lễ Tam bảo.

Trước đã sám hối ba nghiệp ác của thân, bốn nghiệp ác của miệng, nay xin theo thứ lớp sám hối những tội chướng do sáu căn gây ra.

Chúng con... từ vô thủy đến nay, mắt vì hình sắc ở ngoài làm mê hoặc, ham thích những màu đen, vàng, đỏ, tím, xanh, cùng những đồ chơi đồ trang sức quý giá, hoặc thấy tướng mạo đàn ông, đàn bà, cao, thấp, trắng, đen, cử chỉ yêu kiều diễm lệ mà khởi ra những tư tưởng phi pháp; hoặc tai ham nghe tiếng hay như cung, thương, đàn, sáo, ca hát, trò vè, hoặc nghe những giọng thanh tao, lời ăn tiếng nói khóc cười của đàn ông, đàn bà mà khởi ra những tư tưởng phi pháp; hoặc mũi thích ngửi mùi thơm của gỗ trầm, gỗ chiên-đàn, long não, xạ hương hay mùi thơm của cây uất kim, cây tô hợp mà khởi ra những tư tưởng phi pháp; hoặc lưỡi ham nếm những vị ngon lành, tươi tốt, ngọt béo, nên phải lấy máu thịt chúng sinh, để nuôi thân tứ đại, vun quén thêm cội khổ, mà khởi ra những tư tưởng phi pháp, hoặc thân mình ham muốn sự lõe loét, găm, vọc, lùa là, tất cả những thứ mướt dụi, y phục đẹp đẽ bằng bảy loại châu báu, mà khởi ra những tư tưởng phi pháp, hoặc ý hay loạn tưởng nên gặp đâu cũng trái pháp. Bởi sáu căn tạo tội ra nghiệp vô lượng vô biên như thế, ngày nay chúng con chí thành hướng về mười phương chư Phật, Tôn pháp, Thánh chúng đều xin sám hối.

Nhờ công đức sám hối tội lỗi do nhãn căn gây ra, chúng con nguyện mắt này thấy suốt Pháp thân thanh tịnh của mười phương chư Phật, Bồ-tát, không bằng sự sai biệt.

Nhờ công đức sám hối tội lỗi do nhĩ căn gây ra, chúng con nguyện tai nầy thường được nghe chánh pháp của mười phương chư Phật, Hiền Thánh đã nói, và thực hành đúng theo giáo pháp ấy.

Nhờ công đức sám hối tội lỗi do tỵ căn gây ra, chúng con nguyện mũi nầy thường ngửi hương thơm nhập pháp tánh ở cõi Hương Tích, xa lìa mùi hôi thối bất tịnh của sinh tử.

Nhờ công đức sám hối tội lỗi do thiện căn gây ra, chúng con nguyện lưỡi nầy thường ăn món ăn Thiền duyệt thực, Pháp hỷ thực, không tham mùi máu thịt của chúng sinh.

Nhờ công đức sám hối tội lỗi do thân căn gây ra, chúng con nguyện thân nầy mặc được áo Như Lai, khoác giáp nhẫn nhục, nằm giường vô úy, ngồi tòa pháp Không.

Nhờ công đức sám hối tội lỗi do ý căn gây ra, chúng con nguyện ý nầy thành tựu được mười Lực, thông suốt được năm minh, xét rõ lý chân không bình đẳng của hai đế, theo trí tuệ phương tiện vào được dòng nước pháp tánh, niệm niệm sáng suốt, phát hiện pháp Vô sinh nhẫn của Như Lai.

Phát nguyện rồi, xin đem cả thân mạng kính lễ Thường trụ Tam bảo.

